

MANGO I UN DIUMENGE QUALSEVOL

Magda Fernandez

magdeta@3xl.net

MANGO

Aquest matí era a la fruiteria de la senyora Maria, com cada divendres comprant la fruita per la setmana, de cop, davant meu, una caixa plena de mangos. He perdut el món de vista i ho he recordat com si ho estigues vivint de nou... Feia molt poquet que ens coneixíem, però ben aviat ens vàrem caure bé. Venies d'Amèrica Llatina i ja se sap que els sud americans soleu ser molt afectuosos; us agrada molt el contacte físic amb la resta de persones: toqueu les mans, acaricieu les galtes amb els dits, i sobretot acaricieu les orelles amb aquell to tan vostre... Ens vàrem trobar en una festa d'un amic comú. Tu havies vingut amb la teva xicota i jo amb el meu marit i els meus dos fills. Eres tan jove, amb aquella pell tan terça i suau, al contrari que els mangos. Estàvem conversant tu i jo a la terrassa, lluny de la resta de la gent. A les mans duies quelcom que no havia vist ens els meus quaranta anys de vida. Et vaig preguntar que què era. "un mango" em vas dir, "quieres provar?", em vas preguntar, no vaig saber que contestar-te, ja que començava a notar que em posava nerviosa, com sempre em passa quan algú m'atrau. El vas mossegar, la cara et va canviar, vas tancar els ulls, la teva cara de plaer em va excitar com feia temps que no m'excitava res. Va començar a regalimar-te el suc del mango, primer per la comissura dels llavis, després coll avall, per tot el pit que duies despullat per la calor de la nit d'estiu. Creia que m'encenia, que no podria parar aquell foc que em creixia des del més intern del meu cos..... "gusta?" em vas preguntar, vaig fer que sí amb el cap i vaig precipitar-me contra la teva boca, en un viatge sense retorn. No podia parar-me, ara no. Durant aquells moments no existia ningú més al món, tan sols tu, jo i el suc del mango, entre àcid i dolç, com tu. El suc ja t'arribava a l'alçada de la panxa i em vaig ajupir, arrencant-te els pantalons d'una revolada i vaig buscar, vaig buscar cegament amb el tacte dels llavis el teu sexe i en vaig gaudir com ja havia oblidat que es podia gaudir. No sé quanta estona va passar, fins que vas agafar-me amb els teus braços mirant-me directe als ulls.... "nena, nenita..." em vas dir, mentre m'arremangaves el vestit, vas buscar entre les meves calces fins trobar la part més calenta del meu cos, i mentre em feies l'amor allà mateix, a peu dret, i em besaves els pits amb aquells llavis dolços, com només vosaltres podeu fer-ho, creia que em moria de gust. Volia cridar als quatre vents l'orgasme que m'estaves produint, però no podia, tan sols podia fer petits sorolls a cau d'orella que et feien, si això podia ser, agafar-me encara amb més passió. Em vas fer sentir tan jove..... feia tant de temps que no em sentia tant bé que després de dos fills i setze anys de matrimoni pensava que ja no tornaria a gaudir del sexe d'aquella manera. Ignoro si va ser la teva joventut, o els teus orígens o tan sols el mango, però sempre més recordaré aquell instant, breu però tant apassionat. No vaig tornar-te a veure mai més. A l'endemà mateix marxaves cap al teu país, però cada cop que veig un mango, aquelles imatges tòrrides de nosaltres em vénen al cap, desbocades, com un cavall salvatge, salvatge com tu, fent-me l'amor.

UN DIUMENGE QUALSEVOL

Un diumenge qualsevol. Anem contents, cantant al cotxe, com tantes altres vegades. Som els reis del món. Som invencibles. Som joves, ens tenim l'un a l'altre, ens estimem. Tu i jo. Jo i tu. Que més podem demanar? "- un petó, un petó.....!!!" em dius tot content. T'agafo la cara i et plantifico un petonàs al morros. Genial! Rius! Et poses a riure i això no passa sempre, però ara rius i a mi em fas tan feliç quan em regales els teus somriures...! De cop, un soroll enorme, al tombar el cap, tan sols puc veure quelcom que més tard vaig saber que era el morro d'un camió.. Un crit. La música